

Interpretacja wierszy „Pieśń II”, „Step”, „Maskarada”, „Przewodnica”, „Dumka”

W przywołujących Ukrainę □ dokładniej: Wołyń □ wierszach Rumla powracają podstawowe figury XIX i XX-wiecznej poezji „szkoły ukraińskiej”. Poeta utrwała zatem obrazy □ podszytego jakimś szczególnym drzeniem □ wołyńskiego pejzażu, tak jak w utworach *Pieśń II*:

czy *Step*. Ten ostatni wiersz sugestywnie rejestruje egzotyczny (także leksykalnie) koloryt lokalny ukraińskiego stepu, który „jest w oku, / jak niebo niebieski!”. Ta barwa zdaje się być dominantą obrazów stepu powracających w literaturze polskiej. Pamiętne jest w tej mierze porównanie użyte przez Stefana Żeromskiego w książce *Snobizm i postęp* wobec młodzieńczej twórczości Iwaszkiewicza □ określenie jej aury jako przypominającego stepowy krajobraz „błękitu oddalenia”. W wierszach Rumla step bywa niejednokrotnie opisywany w blasku „miesiąca białego” (*Step*), „księżycy ukraińskiego” (*Maskarada*), tak jakby aluzyjnie wobec wczesnej powieści Iwaszkiewicza *Księżyc wschodzi*. Również toponomastyka przypomina o geograficznym usytuowaniu tych wierszy. W szczególności □ jak prawie zawsze w poezji nostalgicznie przywołującej świat młodości □ powracają nazwy domowych rzek autora („chłodny Bug” w wierszu *Przewodnica*, Dniepr w wierszu *Dumka*).

Z tym pejzażem □ co zresztą poeta wskazał w cytowanych utworach □ w genetycznym związku pozostaje ukształtowany w nim gatunek, który tak chętnie uprawiali twórcy „szkoły ukraińskiej”. W stylizatorski sposób sięga do niego również Rumel w wierszu zatytułowanym *Dumka*, który wprowadza w skomplikowaną i mroczną historię ziem ukraińskich.